

Idrottsminnen

Nr 3 - September 2018

I "Idrottsminnen" fortsätter vi nedräkningen genom Hälsingeguldets historia. Året är nu 1973 då Eva Olsson från Delsbo fick hälsingeidrottens finaste utmärkelse.

På den här bilden ses Eva tillsammans med legendariske skidledaren och ex-hälsingen Arne Jägmo.

Läs om Eva Olssons starka skidkarriär i detta nummer av Idrottsminnen.

Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap

Dags för ett nytt nummer av Idrottsminnen !!

I detta nummer kommer vi ihåg skiddrottningen **Eva Olsson, Delsbo IF**, vinnare av Hälsingeguldet 1973.

Vi skriver om **Skärså AIK** en snart 80-åring som kan stoltsera med en mängd olika aktiviteter i föreningen.

Nu har vi även delat ut **Hälsingeguldet för 2017**. Det gjorde vi tillsammans med **Hälsinglands Sparbank** i Bollnäs under den traditionella Grillnatta.

Vi korar vinnarna av **Connys kluriga** tävling ..

Nu är programmet spikat för den årliga **Idrottsresan**, denna gång går resan till Östersund och vi besöker skidskyttestadion och vi besöker även Östersunds FK och får en genomgång hur fotbollen gått framåt på så kort tid.

Redaktionen för HIHS vill ha mer material till Idrottsminnen.

Vi berättar om en stor idrottsprestation för **50 år** sedan

En av **Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskaps** f.d. styrelsemedlemmar har tyvärr gått ur tiden.

Tyvärr måste vi även meddela att en **idrottsprofil** har lämnat arenorna.

Välkomna till Idrottsminnen Nr.3 - 2018

Lars Hedlund

Kassörens ruta!

Medlemsavgifter, verksamhetsbidrag och annonsintäkter är våra största inkomstkällor och alla hälsas varmt välkomna att stödja oss i vår strävan att bevara Hälsinglands digra och intressanta idrotts historia till kommande generationer.

Våra medlemsavgifter för 2018 är:

100;- Enskild medlem

200;- Föreningar och klubbar

300;- Förbund, företag och kommuner

Medlemsavgiften betalas via vårt bankgiro 273-0133 eller swish: 123 038 81 65. **Kom ihåg att ange avsändare (namn och adress, gärna e-postadress också).**

Det är en stor ära för oss att få hälsa nedanstående medlemmar, vilka har tillkommit efter vårt förra utskick av Idrottsminnen, varmt välkomna till HIHS:

Hans Alftberg, Bengt Boman, Åke Harrysson, Göran Nilsson, Rune Persson, Torbjörn Tyrén Bollnäs, Lennart Eriksson Falun, Erik Svedberg Gävle, Lars Danielsson Hudiksvall, Rune Jonsson, Bert-Ove Styf Ljusdal, Tord Bohlin, Lars-Olov Myhrman Ljusne, Jan-Åke Larsson Näsviken, Kjell Linck Rengsjö, Bengt-Erik Eriksson Segersta, Jean Lindberg Söderala, Lars Lindberg, Kaj Strandberg, Björn Lindberg Söderhamn, Lars-Åke Lif Trönödal och Lars Persson Norrala.

12 augusti 2018 har 321 medlemsavgifter kommit oss tillhanda, några av dessa saknar, tyvärr, uppgift om avsändare och kan därmed inte bli bokförda på någon specifik medlem.

7 medlemmar, har ännu inte betalat sina medlemsavgifter för 2018, vilket förmodligen endast beror på ett förbiseende. Obetald medlemsavgift den 31 oktober innebär avslutat medlemskap och utskick av Idrottsminnen.

Kontakta Owe Flodin på 070 569 08 31 epost: oweflodin45@gmail.com om du har frågor rörande medlemskap.

Hälsingeguldet 1973: Eva Olsson i tre raka vinter-OS.

I vår nedräkning och resa genom historien med Hälsingeguldet har vi nu kommit fram till 1973 då Eva Olsson från Delsbo fick ta emot distriktets främsta idrottsutmärkelse – ett pris som numera administreras och delas ut av Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap tillsammans med Hälsinglands Sparbank.

Eva Olsson blev därmed den sjunde längdåkaren efter Nils Englund (1939), Olle Wiklund (1941), Britt Strandberg (1960), David Johansson (1961), Gun Ädel (1964) och Thomas Magnuson (1971) som så långt hade fått ta emot Hälsingeguldet. Och det skulle ju senare komma flera, men det får vi återkomma till.

Juryns motivering 1973 löd så här:

”Eva Olsson tilldelas Hälsingeguldet närmast för hennes ”storlam” vid 1973 års SM på skidor med segrar på 5 km och 10 km, seger i stafett med seger på startsträckan samt lagsegrarna på båda distanserna. Vidare för hennes tredje plats vid internationella 10 km i Holmenkollen-tävlingen 1973.”

Eva från Delsbo var 1970-talets skiddrottning i Sverige och tog under sin aktiva tid 12 individuella SM-guld, något som bara Charlotte Kalla, Antonina Ordina och Marie-Helene Westin-Östlund har överträffat.

Dessutom radade Eva upp sex raka SM-guld i stafett 1973–1978 tillsammans med Gudrun Fröjdh och Margareta Hermansson.

Tre raka olympiska spel blev det också för Eva med Sapporo 1972, Innsbruck 1976 och Lake Placid 1980 där hon också var den svenska truppens fanbärare vid invigningen.

Under sin skidkarriär åkte Eva Olsson hem 12 individuella SM-guld. Här på väg mot medalj vid skid-SM i Hudiksvall 1980. Foto: HT

Det var i Innsbruck som Eva nådde sina främsta OS-placeringar genom att bli femma på både 5 km och 10 km och där det svenska stafettlaget bara var 16 sekunder från medalj.

Att man så här i efterhand – utifrån vissa nationers senare avslöjade dopingtraditioner under den aktuella tidsepoken – får misstankar om att alla kanske inte tävlade på samma villkor är oundvikligt.

Medaljerna på 5 km gick till Helena Takalo, Finland, Raisa Smetanina, Sovjet och Nina Fjodorova, Sovjet med Hilikka Kuntola, Finland som fyra.

På 10 km tog Smetanina guld före Takalo och Galina Kulakova och med Fjodorova som fyra.

Bland de åtta främsta fanns tre ryskor, två östtyskor och två finländskor...

Eva Olsson visade redan under tidiga ungdomsår att hon hade både talang och vilja för att nå toppen och med sitt JSM-guld 1969, bara 17 år gammal, tog hon det första stora steget mot en skidkarriär som fylldes av medaljer. Förutom de 12 individuella SM-gulden och de 6 guldmedaljerna i stafett var Eva Olsson också med om att bärga 13 lagguld till Delsbo IF.

Sedan kan vi förstås också lägga till ett antal silver- och brons från SM-spåren för att ytterligare understryka 1970-talets framgångssaga för Eva från Delsbo.

Internationellt blev det också framgångar, bland annat i Holmenkollen där Eva på sju starter nådde placeringarna 3-12-15-3-4-1-2. I Svenska skidspelen, Kirunaspelen och Klingenthal hade hon också en rad framskjutna placeringar. Två gånger (1974 och 1978) fanns hon också med i det svenska VM-laget.

Det var naturligtvis längdåknningen som var Eva Olssons huvudgren, men vi ska också komma ihåg att hon även hade framgångar i friidrott. 1971 vann hon t.ex.

Lidingöloppets 16 km med två minuters marginal till tvåan. Samma år blev hon bronsmedaljör på 1500 meter i JSM.

1971 och 1972 vann hon också både 800 meter och 1500 meter i hälsinge-DM med strax under 2.20 på 800 och 4.38 på 1500 meter.

Det blev också DM-tecken i terräng och flera distriktsrekord, bland annat med 9.57 på 3000 meter.

Lars Gösta Larsson

Skärså AIK en förening som snart fyller 80 år.

Ett litet fiskeläge som vid klubbens start 1939 bestod av ett 175-tal personer.

Klubbens bildande

Skärså AIK bildades vid en sammankomst i Gunnarssons kryddbod den 26 mars 1939. Mötet öppnades av Arne Hübinette och protokollet skrevs av Bertil Persson vilken kom att vara föreningens sekreterare under många år. Elva närvarande anmälde vid detta möte sitt inträde i föreningen. Dessa var Arne Hübinette, Helge Eriksson, Adolf Westlund, Bertil Persson, Sigurd Östlin, Erik Sundqvist, Ture Persson, Hjalmar Östlin, Lennart Vestin, Anders Westlund och Stig Wernersson. Föreningens första styrelse fick följande sammansättning: Helge Eriksson, ordförande, Adolf Westlund, vice ordförande, Bertil Persson, sekreterare, Hildor Eriksson, vice sekreterare samt Arne Hübinette, kassör.

Ett förslag på 25 öre i inträdesavgift för "de största och 10 öre för de små" fastställdes. På förslag av Adolf Westlund beslutades att träning omedelbart skulle igångsättas för löpträning.

Våren 1940 kom att bli början till en bredare satsning inom idrotten. Då påbörjades nämligen arbetet med en plan där olika friidrottsgrenar skulle kunna bedrivas. Planen låg där nuvarande fastigheten som tillhör Lena och Börje Emilsson finns. Här grävdes och sprängdes sten för att erhålla en någorlunda stor yta för friidrott. Vid protokoll från den 15 april 1940 kan man bland annat läsa att Sigurd Östlin utsetts att cykla till smeden och vässa borrar. Fjorton dagar senare var det Ture Perssons tur att göra en likadan resa.

Nu fanns även pengar i kassan, 26 kronor och 90 öre, så vid möte av den 18 augusti 1940 beslutades om inköp av ett spjut.

Arne Hübinette utsågs att inköpa detta. Vid samma möte framkom förslag om grävande av hoppgröp. Sigurd Östlin och Ture Persson fick i uppdrag att göra hoppställning och nu var entusiasmen på hög nivå. Beslut togs om att det skulle utbetalas 10 öre per timme som ersättning för stenborring. En ny aktivitet påbörjades i och med att Ture Persson fick i uppdrag att inköpa sparkboll. Fotboll spelades på en plan vid Ljusmars fåbodar samt vid gamla kraftstationen.

Alla aktiviteter under det inledande året ingick som träning och var begränsade till lokal nivå.

Under några av de följande åren korades klubbmästare vid tävlingar i klubbens regi. SAIK hade även lag som tävlade i de då så populära bystafetterna med goda framgångar. Dessa tävlingar gick i följande regi: Faxestafetten i Söderhamn, Vågbrostafetten vid bastun i Vågbro, Bystafetten i Kungsgården, Norrala, m.fl. Några av våra åkare provade även på individuella tävlingar i distriktet.

Fr.v. Stig Wernersson, Ture Persson, Adolf och Anders Westlund.

Dessa fyra herrar var en grundstomme i Skärså AIK under de tuffa åren. Riktiga eldsjälar!!

Bandy

Att Skärså AIK skulle ha ett bandylag var en självklar sak. Bandy spelades i nästan varje by i distriktet under 40-talet. Att få ihop 11 spelare från enbart Skärså var inte lätt men genom att värva medlemmar utifrån, kunde man ställa upp med ett slagkraftigt lag.

En av bandylagets stora händelser var när laget fick kläda sig i egna tröjor. De var gröna till färgen med ett emblem med gul botten och SAIK i rött. Emblemerna var handgjorda och broderade av Elin och Greta Sundqvist.

Många matcher spelades mot bl.a. Vågbro, Forsbacka, Skensta, Trönö, Östansjö, Kungsgården, Vestertull, Enånger m.fl. Samtliga matcher spelades på sjöis där skrapning och snöskottning ständigt föregick matcherna. I Skärså flyttades målburarna ofta till de nylagda isarna utanför hamnen. Det var minnesvärda stunder för bandyspelarna att få spela på en spegelblank nyfrusen havsis där endast sprickorna kunde ställa till problem.

Vid en match i Enånger, där flera spelare gick genom isen alldeles i inledningen, måste något göras. Hade man åkt ända till Enånger för att spela bandy, löste man problemet genom att minska av planen någon meter på bredden och matchen kunde fortsätta.

En nyordning i bandysammanhang infördes och domaren fick rätt att avblåsa spelet när fler än tre spelare var i kamp om bollen efter linjen ut mot sjön.

På så sätt undgick man att flera spelare fick ett ofrivilligt bad. Resorna till och från matcherna företogs oftast på cykel, men även resor på lastbilsflak kunde förekomma.

Tänk er ett bandylag som cyklade till Ålsjön, för en match mot Östansjö, fick utföra ombyte både före och efter matchen utomhus och därefter åter cykla till Skärså.

Att bandyspelarna och dess medhjälpare bistod med ett engagerande och uppoffrande arbete kan intygas.

Hockeybockey

Efter krigsslutet kom klubbens verksamhet att försvagas. Nya möjligheter att fördriva fritiden kom i ropet och engagemangen på hemmaplan undanträngdes.

Men även här kom en generation med nya idéer att spela en viktig roll i klubbens historia. Nu blev det fart på isbanan som fick ny sarg, de gamla strömmingslådorna byttes ut mot nytt friskt virke och belysning kom till.

Planeringsarbeten utfördes och nytt ytlager blev pålagt vilket gjorde att minitennis kunde upptas i programmet. Bandy ersattes av hockey-bockey i början av 50-talet och blev ett stort lyft för föreningens verksamhet. Klubben deltog i seriespelet i Söderhamn, där laget blev ett populärt och uppskattat lag bland publiken.

Under de följande åren nådde klubben fina framgångar i cup- och seriespel. Laget förnyrades och tekniken förbättrades, vilket bland annat resulterade i att laget vann division III 1986.

Detta år spelades 28 matcher varav laget segrade 21 gånger.

1988 fick hockeybockeylaget nya tröjor som denna gång sponsrats av Albertina.

Navigationstävling

År 1975 kom navigationstävling in i föreningsaktiviteterna. Tävlingarna startar inne i hamnen med mål vid Vitgrund. Mellan 20 och 30 båtar ställer årligen upp och tävlar om bland annat ett vandringspris som skall erövrats tre gånger. Efter målgången samlas deltagare och många andra på Vitgrund där kaffe serveras. Lotterier och tipstävling ingår i aktiviteterna.

Premiäråret 1975 skedde starten vid Nykajen och de första klubbmästarna blev Erik Burman med Bo Norin som navigatör.

Första året som det tävlades om vandringspriset var 1977 och den första inteckningen togs av Åke Wernersson. Vid 10-årsjubileet 1985 blev Adolf Westlund en mycket populär segrare.

Minitennis

Efter förbättring av isbanans underlag kom tävlingar i minitennis att anordnas. År 1979 genomfördes det första klubbmästerskapet och segrare i seniorer blev S E Borgman samt i juniorer Hans Wernersson. Tävlingen kom att arrangeras några gånger men ligger för närvarande vilande.

Fisketävling

På våren hålls pimpeltävling där många av klubbens medlemmar deltar. En mycket uppskattad tävling för hela familjen. Första pimpeltävlingen gick av stapeln år 1978 och arrangerades inne i hamnen. Dåligt väder rådde vid tillfället men trots detta hade ett 70-tal tävlande anmält sig. Segrare i den första tävlingen blev naturligtvis en yrkesfiskare nämligen Adolf Westlund med sina 180 gram fisk. Några tyckte att segraren borde ha "diskats" eftersom man befarade att vinsten bestod av "tamfisk" som segraren matat under sommaren. Damklassens segrare korades genom lottning eftersom ingen av deltagarna fick någon fisk. Segerlotten drogs av Maria Hansson.

Sommartid är det metartävling och en mycket prestigefylld sådan där första klubbmästaren korades år 1981. Tävlingen vanns av Josef Hagberg och nu fick kilovikterna användas vid uppvägningen. Tävlingen har fortsatt årligen där nya mästare korats.

Bordtennis

År 1985 var det dags att introducera en ny idrott i föreningens historia. Då påbörjades träning i bordtennis i Skärså samlingslokal med Anders och Joakim Westlund som pådrivare. En gång i veckan samlades både unga och gamla till övningar. Efter det första årets träningar var man även här beredd att utse klubbmästare. Första klubbmästare i denna nya aktivitet blev Agne Eriksson i singel samt Agne och Hans Eriksson i dubbel.

Skidor - långlopp

Nya trender i idrotten har också berört SAIK under åren. Vasaloppet har åkts av ett antal klubbmedlemmar med goda resultat. Likaså har maratonloppen blivit en populär tävlingsform. Vid årsmötet 1985 fick Bengt Persson och Arne Lindberg mottaga blommor för tre genomförda Strömmingsmaror som sedermera blivit fler.

1988 representerades klubben i New Yorkmaran av Kjell Haglund som genomförde denna jättetävling. Vidare har klubben varit representerad i Stockholmsmaraton m.fl. tävlingar.

90-talet och fram tills dags datum finns många av aktiviteterna kvar som startades av Skärså AIK. Tillkommit har ju det traditionella midsommarfirandet i Skärså AIK:s anda. Sedan har ju även dansbanan och badplatsen i Skärså förbättrats. Vi kan konstatera att Skärså AIK lever i allra högsta grad. Medlemsantalet i dagsläget runt 550.

Karin och Helge Eriksson uppträder på midsommarfesten.

Texten är hämtad från Joakim Westlunds Jubileumsskrift.

Lars Hedlund

Hälsingeguldet har delats ut. Andreas Westh, Bollnäs GIF, blev vinnaren 2017.

Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap (HIHS) tillsammans med Hälsinglands Sparbank delade ut **Hälsingeguldet** för 79:e gången. Den var den andra utdelningen i egen regi. **Hälsingeguldet** utdelades i Bollnäs, samtidigt som Grillnatta 30 juli -18.

Här ser vi J-E Flink, Conny Forsell, HIHS, Teresia Thyr, Hälsinglands Sparbank, Andreas Westh, Bollnäs GIF och Lars Hedlund, HIHS, vid prisutdelningen.

Andreas Westh, är en värdig vinnare av Hälsingeguldet. Efter några möten i juryn kunde vi enhälligt besluta att Andreas var det rätta namnet för **Hälsingeguldet 2017**.

Hans engagemang för bandyn i Hälsingland är otroligt viktig och Andreas meritlista är imponerande:

20 säsonger i Bollnäs GIF, han har spelat 143 landskamper, 13 VM-turneringar, 87 VM-matcher.

Motiveringen till Hälsingeguldet 2017 lyder:

”Andreas är född och uppväxt i Bollnäs kommun och är en utmärkt ambassadör för bandysporten. Andreas var lagkapten i det svenska landslag 2017, som efter fem års väntan åter vann VM-finalen i bandy genom att besegra Ryssland med 4–3”

Det var 31 år sedan en bandyspelare erhöll Hälsingeguldet, så det var nog dags.

Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap och Hälsinglands Sparbank fick applåder av publiken, när vi berättade att Hälsingeguldet kommer att finnas kvar framöver. För det är ju en tradition som skall bevaras.

Nästa utdelning av **Hälsingeguldet** blir det för 80:e gången. Första priset utdelades 1939 till stavhopparen Nils Wästberg från Strands IF för hans idrottsprestation 1938.

För oss i juryn är det bara att börja om och snart skall kandidaterna inom idrottshälsingland för 2018 nomineras, ett sant nöje.

Lars Hedlund

Fotbollen minskar i Ovanåker

När Långheds IF i våras drog sig ur division 5 just innan seriestarten var det sjunde föreningen från Ovanåkers kommun som försvann från fotbollskartan. Tillfälligt eller inte återstår att se. Föreningen hade så sent som förra året två lag i seriespel även om lag 2 uteslöts efter sin tredje walkover på hösten.

Nu återstår bara de klassiska lagen **Alfta GIF** och **Edsbyns IF** från kommunen.

Andra föreningar därifrån som under årens lopp lagt ned fotbollsverksamheten är Kolgårdens IF (Voxna), Voxna IF, Runemo IK, Knåda SK, Ovanåkers SK, Viksjöfors IF och senast i raden alltså Långheds IF.

Inte fullt så klurigt

Av de 12 inkomna svaren hade alla, utom en, prickat in de rätta hemmalagen och idrottsplatserna. Den "felande" hade kastat om två av svaren.

Rätt svar på "Connys kluriga" ser ut så här:

Björkliden	-	Voxna IF
Homovallen	-	Norrbo IF
Högbrovallen	-	Holmsvedens AIK
Kvarnvallen	-	Bogårdens IK
Kygelvallen	-	Knåda SK
Nickelvallen	-	Loos IF
Olympion	-	Ala IF
Strandvallen	-	Järvsö IF
Svågavallen	-	Ängebo IK
Sågvallen	-	Söderala AIK
Thurevallen	-	Ramsjö SK
Vesslamon	-	Bjuråkers GIF
Ånäslid	-	Hassela IF
Åvallen	-	Harmångers IF

En svårare fråga skulle förstås ha varit: vilken av arenorna blir först med att åter kunna erbjuda seriespel på seniornivå med hemmalaget?

Två Sverigelotter går till **Karl-Arne Jansson**, Söderhamn, medan **Monica Lindblom**, Vallsta, och **Kjell-Åke Persson**, Näsvisen, får en Sverigelott vardera. **Grattis !!**

Conny Forsell

Hjälp oss med idrottsminnen!

Vi i redaktionen för "Idrottsminnen" har sagt det förr – och säger det igen. Vi behöver din hjälp för att kunna producera en så välfylld produkt som möjligt. Våra källor riskerar att tömmas snabbt om vi inte får din hjälp.

Här kan du som medlem göra en viktig insats. Kanske har du egna idrottsminnen att berätta, kanske har du unika bilder i din samling, kanske minns du spännande eller märkliga idrottshändelser och kanske har du själv varit med om något som andra kan få del av.

Du får naturligtvis skriva själv om du vill. Men vi kan också skriva om du föredrar att istället berätta det för oss.

Hör av dig till redaktionen för "Idrottsminnen". Hjälp oss med material så blir vår lilla "tidning" ännu bättre.

Lars Gösta Larsson

larsgostalarsson@telia.com

Lars Hedlund

larshedlund400@gmail.com

Erik Wiger

erik@wiger.net

Conny Forsell

conny.forsell@outlook.com

Hjälp oss att bli bättre !!

Programmet för Idrottsresan med HIHS den 18 – 19 september 2018.

- 8:00 Avresa busstationen, Hudiksvall över Ljusdal mot Östersund (Kan bli en fika efter vägen)
- 12:00 Ankomst till Östersund, där vi börjar med lunchen på Skidskyttebanan.
- 13:00 Besöker Skidskyttearenan och får en guidad tur på skyttebanan.
- 15:00 Gör vi en liten avstickare till Frösön. (Wilhelm Pettersson Berger-muséet)
- 17:00 Börjar resan till Östersunds Vandrarhem, Ledkrysset, där sover vi i 2-4 bäddsrum
- 19:00 Middag på något bra ställe i Östersund.

- 9:00 Frukost på Ledkrysset
- 11:00 Skall vi besöka Jämtkraft arena och kolla träningen för Östersunds FK
- 13:00 Lunchar vi på Jämtkraft Arena.
- 14:00 Börjar hemresan, men vi stannar till i Åsarna och tar en fika eller matpaus.
- 16:00 Fortsätter hemresan
- 19:00 Troligen ett litet stopp efter vägen.....
- 22:00 Ankomst till Hudiksvall.

Preliminärt program för resan, kan ju bli små ändringar

Deltagare från Söderhamn stiger på i **Hudiksvall 8:00**

(Det finns långtidsparkering nära busstation)

Deltagare från Bollnäs stiger på vid **Ljusdal busstation 8:45**

Har ni frågor om resan kontaktar ni:

Leif Styrman leifstyrman11@gmail.com
eller 070-229 93 00

Deltagare på resan.

Andersson Bernt	Slåttervägen 36	Hudiksvall
Bodin Göran	Sofiedalsvägen 17 Lgh 1004	Hudiksvall
Flodin Leif	Fiskebyvägen 4 C	Hudiksvall
Grad Dan	Salutorget 6	Hudiksvall
Hammarstrand Tommy	Starvägen 19	Hudiksvall
Hamrén Jan	Västra Tullgatan 16 B	Hudiksvall
Karén Jarl	Skålbövägen 94	Hudiksvall
Larsson Lars Gösta	Hagmarksvägen 20	Hudiksvall
Nilsson Åke	Rönnstigen 5	Hudiksvall
Olofsson Bengt	Stora Björn 70	Hudiksvall
Olsson Kennet	Fäskärsvägen 61	Hudiksvall
Sjöström Tommy	Laduvägen 4	Hudiksvall
Strömbom Göran	Hållsta 211	Hudiksvall
Styrman Leif	Hudiksvägen 3 D	Hudiksvall
Svedén Kenneth	Halsnevikén 2	Hudiksvall
Wiklund Raymond	Nyponvägen 11	Hudiksvall
Svedén Kenneth	Halsnevikén 2	Hudiksvall
Hedlund Lars	Svarven 408	Norråla
Olsson Stig	Siknäs 308	Norråla
Persson Mats	Ringa 415	Norråla
Johansson Lars	Ringa 359	Norråla
Nordh Sune	Mossbergsvägen 23	Söderhamn
Svensson Anders	Hasselstigen 24	Söderhamn
Flodin Owe	Ed Morgatan 16	Korskrogen
Larsson Hans-Ola	Njutångersvägen 2	Njutånger
Olsson Rune	Vedmora 130	Enånger
Wiger Erik	Yckelsbo Konvaljvägen 5	Järvsö
Blank Gösta	Ringstavägen 14 A	Delsbo

”8,90... 8,90... 8,90!...”

”Plex” Petterssons annonsering av Bob Beamons fantastiska inledningshopp i den olympiska längdhoppfinalen i Mexico City 1968.

En idrottsprestation som skulle bli en milstolpe i idrottshistorien.

Favoriter inför finalen var amerikanen Ralph Boston, världsrekordhållare med 8,35, östtysken Klaus Beer och ryssen Igor Ter-Ovanesian. Ett ganska nytt namn hade dock seglat upp bland förhandsfavoriterna – amerikanen Bob Beamon.

Den svenske rikstränaren Gusti Laurell hade snappat upp ”stalltipset” och smög sig ned på träningsarenan när Bob Beamon genomförde sin sista skarpa träning inför finalen. Beamon gjorde ett antal mycket långa träningshopp och närvarande journalister ville mäta hoppen men motades bort av amerikanska tränare och ledare. Gusti, som satt med god sikt över längdhoppsgropen, tog några ögonmärken i gräset utanför gropen. Vid mätning, när han blev ensam, kunde han konstatera att Beamon hade gjort ett flertal, troligen fyra-fem hopp på cirka 8½ meter, alltså klart över det gällande världsrekordet.

Gusti var tämligen säker på att man skulle få bevittna ett nytt världsrekord under finalen och lyckades få en bra läktarplats där han slog sig ned med sin ”dubbel-8” filmkamera.

Gusti fick en fantastiskt fin filmsekvens av Beamons hopp och det var synd att han inte hade en 16 mm filmkamera (med en sådan hade filmen säkert blivit värd ganska mycket).

Lars-Olof Höök, SIK Hellas, var den svenska deltagaren i OS-finalen och han var den som stod i tur att hoppa efter Beamon.

Han fick vänta ganska länge på att få hoppa.

Beamon hade hoppat längre än vad det nya optiska mätinstrumentet kunde klara och man fick vänta på att man skulle få fram ett måttband.

Då reglerna föreskrev kontrollmätning med stålmåttband vid rekord förstod Höök, och många andra, att världsrekordet var slaget.

Så småningom kom resultatet 8,90 upp på resultattavlan och "Plex" ropade ut "8,90, 8,90, 8,90!" i den svenska TV-sändningen.

För Lars-Olof Höök kom resultatet som en veritabel kalldusch inför hans första finalhopp. 8,90 var exakt en meter längre än hans svenska rekord.

Man kan nog säga att Lars-Olof Höök samlade ihop sig ganska bra när han så småningom hoppade 7,66 och blev 14:e man.

Resultat:

1.	Bob Beamon	USA	8,90
2.	Klaus Beer	Östtyskland	8,19
3.	Ralph Boston	USA	8,16
4.	Igor Ter-Ovanesian	Sovjet	8,10
...			
14.	Lars-Olof Höök	Sverige	7,66

Erik Wiger

Olle Hedgren – till minne.

Olle Hedgren, Söderhamn, har lämnat oss efter en tids sjukdom. Olle var ledamot i styrelsen för Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap i 18 år, under många år som sällskapets kassör, de sista åren som hedersledamot. I unga år var Olle en välkänd idrottsprofil i Söderhamn och Sandarne främst inom simning, vattenpolo och skridskoåkning.

Sjö- och båtliv var ett livslångt intresse.

Med sitt intresse och kunnande var Olle en stöttepelare i sällskapet.

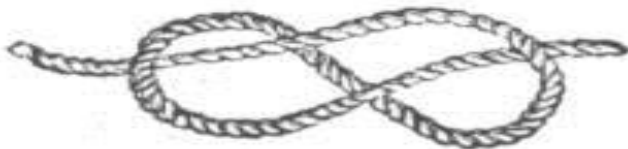
Vid upprättande av utställningar var han en stor tillgång där hans yrke som kopist kom väl till pass.

Noggrannhet och pliktrohhet var utmärkande för honom. Olle Hedgren blev 85 år.

Vi tackar Olle för vår tid tillsammans i arbete med Hälsinglands idrottshistoria.

För styrelsen i Hälsinglands Idrottshistoriska Sällskap.

Erik Wiger

Sven "Findel" Jonsson död.

En stor idrottsprofil, fotbollsdomaren Sven "Findel" Jonsson från Hudiksvall, har gått ur tiden. Han hade precis fyllt 88 år när han efter en tids sjukdom avled den 24 juli.

"Findel" var under sin aktiva tid en av Sveriges mest anlitade fotbollsdomare och dömde bland annat 140 allsvenska matcher och ett stort antal internationella

cupmatcher och landskamper. Han hade domaruppdrag runt om i Europa och dömde också under sina 18 år som elitdomare matcher ibland annat dåtida Sovjetunionen, Tjeckoslovakien, Sydkorea och Japan.

Sven Jonsson dömde sin första allsvenska match Malmö-Eskilstuna 1963 och den sista på Söderstadion mellan Hammarby och Åtvidaberg 1980.

1970 blev "Findel" mycket uppmärksammad för sin starka insats när svensk fotboll drabbades av sin första stora supporterskandal i samband med matchen mellan Örebro och Göteborg.

Trots att planen stormades och målnäten revs ner vågade "Findel" fortsätta och slutföra matchen med polisskydd under ett stort hot från Göteborgs-klacken.

Händelsen blev mycket uppmärksammad och bildtidningen "Se" beskrev skandalen över sju helsidor och med rubriken "Batongerna vann matchen".

Förutom sina elituppdrag dömde "Findel" också flitigt på det lokala planet runt om i Hälsingland.

I nr 3 av "Idrottsminnen" 2017 berättade vi om "Findels" karriär.

Lars Gösta Larsson

Gör ett besök i Glada Hudik

Här finns den unika miljön och Sveriges gladaste handelsstad med ett 80tal butiker, restauranger och caféer mitt i centrum.

